

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРЕДМЕТ: ИЗВЕШТАЈ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА У ЗВАЊЕ И НА РАДНО МЕСТО ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ ОРИЈЕНТАЛИСТИКА, ПРЕДМЕТ ПЕРСИЈСКИ ЈЕЗИК И КУЛТУРА

На седници Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду која је одржана 12. фебруара 2025. године, бр. Одлуке 349/1, изабрани смо у Комисију за избор у звање једног ванредног професора за ужу научну област Оријенталистика, предмет Персијски језик и култура.

Након увида у конкурсни материјал, част нам је да Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс који је објављен у листу *Послови* Националне службе за запошљавање бр. 1134, од 5. марта 2025. године за звање и радно место ванредног професора за ужу научну област Оријенталистика, предмет Персијски језик и култура, пријавио се један кандидат – др Саид Сафари (Saeed Safari), доцент за ужу научну област Индоиранистика, предмет Персијски језик на Катедри за оријенталистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Уз пријаву на конкурс кандидат је приложио одговарајућу документацију:

1. оверену фотокопију дипломе за академско звање доктора филолошких наука;
2. оверену фотокопију нострификације од стране Универзитета у Београду за мастер диплому из наставе персијског језика као страног језика и дипломе основних студија у енглеском преводу са Универзитета Алламех Тебатабаи у Ирану;
3. званичан превод извода из матичне књиге рођених;
4. копију личне карте;
5. копију пасоша;
6. копију дозволе за рад;
7. потврду о оригиналности радова;
8. сертификате о учешћу на конференцијама;
9. два уџбеника;
10. потписану изјаву о оригиналности (Образац 5);
11. извод из анкета са оценом педагошког рада из претходног изборног периода;
12. биографију;
13. списак радова и
14. радове.

Биографија др Саид Сафарија

Др Саид Сафари, рођен 5. августа 1976. године у Бојнурду, Иран, стекао је диплому из наставе енглеског као страног језика на Шахид Бехешти центру за обуку наставника у Машхаду, Иран, 1997. године. Године 1998. уписао је основне студије превођења на Универзитету Алламех Табатабај у Техерану, где је дипломирао 2003. године. Године 2012. завршио је мастер студије из наставе персијског језика говорницима других језика (TPSOL) на Универзитету Алламех Табатабај, са радом под називом *Дизајнирање и развој персијског корпуса ученика*. 2014. године започео је докторске студије из лингвистике на Универзитету у Београду, где је одбранио своју дисертацију *Развој и анализа анованог персијског корпуса ученика* у децембру 2017. године.

Сафари предаје персијски језик на Филолошком факултету Универзитета у Београду од 2012. године као контрактуални лектор, а изабран је за доцента у септембру 2020. године.

Библиографија објављених научних радова др Саид Сафари од првог избора у звање доцента

У периоду од првог избора у звање доцента за ужу научну област Индоиранистика на Филолошком факултету Универзитета у Београду, др Саид Сафари објавио је осам радова и две уџбеничке публикације. Комисија је закључила да су сви научни радови и уџбеници из уже научне области Оријенталистика и предмета за који се бира – персијски језик и култура.

1. SAFARI, S. (2023). *Дабире, Уџбеник за наставу персијског писма и система писања*, Универзитет у Београду, Филолошки факултет Београд. ISBN 978-86-6153-712-7 (М42)

У овом уџбенику аутор има за циљ да олакша учење персијског писма за почетнике нудећи систематски и прецизан приступ. Главни фокус књиге је подучавање читања и писања персијског писма за студенте из Србије који уче персијски језик. Књига се састоји од два главна поглавља. Прво поглавље доноси опште информације о персијском језику и његовим граматичким особинама, као и историјски развој персијског писма. Приказани су системи писања који су се користили од најстаријих натписа до данашњег дана, укључујући пахлави, авестанско и савремено персијско писмо. Након тога објашњене су основне карактеристике савременог персијског писма, правац писања (с десна на лево), значај дијакритичких тачака у разликовању гласова, начин повезивања слова, правила писања, структура слогова (распоред самогласника и сугласника у персијском језику) и правила читања речи. Такође, у овом делу налази се кратак преглед најважнијих песника и писаца из класичног и савременог периода персијске књижевности, са навођењем наслова њихових дела. Генерално, ово поглавље пружа основне информације о персијском језику и историји његовог писма, како би студенти који се први пут сусрећу са овим језиком могли стећи дубље и целовитије разумевање. Поред тога, приказана је табела персијских фонема са поређењем према српским фонемама и алфавету. Друго поглавље, које представља централни део наставе, састоји се од пет делова. Аутор је постепено развио методу учења читања и писања, крећући од мањих језичких јединица (речи) ка већим (текстовима). Први део је посвећен учењу писања и читања персијских слова. Сугласници се уводе најпре, подељени у три групе на основу визуелних сличности и начина повезивања са другим словима. Технике писања и повезивања слова приказане су кроз бројне и разноврсне вежбе. Затим се представљају самогласници, према њиховој позицији у слогу или речи. У овом делу, такође, се обрађују правила структуре слогова, читање речи, као и правописне промене и изузеци. Други део фокусира се на писање и читање речи. Приказане су аутентичне персијске речи распоређене према дужини, од двочланих до вишесловних речи које ученик треба да прочита и напише. Трећи део посвећен је писању и читању реченица на персијском језику, са објашњењима о редоследу речи у реченици и основним интерпункцијским знацима. Четврти део уводи ученике у рад са текстовима, читање и писање краћих и дужих текстова, укључујући дијалоге, приче, поезију и новинске вести. Очекује се да ученици буду у стању да самостално прочитају и напишу ове текстове. У петом, завршном делу овог поглавља представљени су одабрани исечци из штампе, новина и књига под називом „читање из штампе“, како би се студенти упознали са аутентичним текстовима из свакодневног савременог језика. Једна од кључних карактеристика овог уџбеника јесте обрада различитих персијских фонтова, како би студенти научили да препознају начин повезивања слова у различитим стилима писања. У целини, фокус овог уџбеника је на учењу аутентичног персијског писма и преношењу значења путем писма, уз истовремено објашњавање његове историје и културног значаја. На тај начин, ова књига не само да помаже у учењу персијског писма, већ и пружа дубље разумевање језика и културе Ирана. Овај уџбеник је прво дело које се посебно фокусира на учење система персијског писма и дизајниран је тако да буде приступачан потпуним почетницима. Омогућава свеобухватно и систематско савладавање основних вештина писања на персијском језику.

2. SAFARI, S. (2022). *Панцаре: Уџбеник персијског језика за средњи ниво*. Универзитет у Београду, Филолошки факултет Београд. ISBN 978-86-6153-682-3 **(M42)**

Овај уџбеник унапређује вештине персијског језика коришћењем новог модуларног приступа. Структура и композиција књиге представљају вештине као што су речник, читање, писање, разговор и композиција одвојено. Разноврсност садржаја који се пружа и могућност индивидуалног учења ван учионице су неке од кључних карактеристика овог уџбеника. Уџбеник „Пенџер“ састоји се од пет одељка, од којих сваки обухвата неколико радионица. Радионице су лекције осмишљене за подучавање специфичних тема и могу се учити самостално. Први део књиге, под називом „Учење вокабулара“, представљен је у седам независних радионица. У припреми садржаја за развој лексичких вештина нашао се избор високофреквентних речи и појмова, као и примена нових приступа и техника у учењу вокабулара, као што су семантичке мреже, употреба речи у контексту, као и употреба интерактивних слика које омогућавају прецизно учење. Поред персијског, ученици ће такође открити научне шаблоне за учење вокабулара, чиме ће проширити свој лексички фонд. Други део књиге фокусира се на развој вештине читања и садржи седам радионица, које се заснивају на научним принципима учења читања и користе различите оригиналне текстове. Садржај овог одељка обухвата фикцију, образовну литературу, хумор и шале из персијске књижевности, као и тему иранске културе. Наставници могу да користе додатне задатке који ће одговарати свакој теми. Трећи део књиге бави се развојем вештине писања и садржи седам радионица. Овај део даје бројне савете за писање, као и обраду различитих текстуалних форми, као што су слање порука и е-писама, формалних порука и вести. У четвртном одељку, „Структура персијског језика“, представљени су најчешће коришћени граматички обрасци распоређени у четири радионице. Пети и последњи део књиге представља увод у тест знања персијског језика (АМФА), укључујући информације о тесту и пример теста. При избору тема за радионице, посебно за писани и граматички део, коришћени су резултати анализе грешака ученика при учењу фарсија, уз помоћ „Salam Farsi Learner Corpus“. Овај корпус прикупља и означава грешке српских студената на нивоу структура, обима и врсте грешке, пружајући драгоцене информације за планирање наставе и припрему наменских образовних садржаја. „Пенџер“ је први тематски уџбеник који је развијен у стилу радионица у подучавању персијског као страног језика, што значи да теме нису линеарне, већ су свакој радионици придружене специфичне ситуације које се могу учити самостално. Књига представља „прозор“ у персијски језик, те ученицима нуди не само побољшање језичких вештина, већ и упознавање са персијском културом и књижевношћу. Овај уџбеник је дизајниран за унапређење вештина на средњем и напредном нивоу.

3. SAFARI, S. (2024). Principles of Error-tagged Learner Corpus Construction: Insights from Serbian Learners of Persian. *Наслеђе*, 24(59), 65-81. DOI:10.46793/NasKg2459.065S **(M23)**

Аутор у овом раду истражује развој корпуса означеног грешкама, који је дизајниран за систематску анализу грешака које чине ученици језика. Овај корпус, заснован на аутентичним подацима ученика, подржава истраживања у лингвистици, усвајању другог језика и настави страних језика, идентификујући изазове и тешкоће које произилазе из утицаја матерњег језика и нивоа знања. Чланак се састоји од два главна дела. Први део представља теоријску позадину и методологију која се односи на припрему корпуса ученика, детаљно објашњавајући критеријуме за његову израду, укључујући избор података, сетове ознака и етикетирање. Други део представља студију случаја корпуса са грешкама за персијски језик, заснованог на текстовима ученика из Србије. Овај корпус је развијен према општој методологији за израду корпуса ученика и повезаним принципима и критеријумима. Аутор износи кораке у његовом састављању и представља статистичке резултате и анализе грешака које су правили српски ученици персијског језика. Извештаји и накнадне анализе корпуса показују да су најчешће

грешке које праве српски ученици персијског језика углавном на нивоу површинске структуре, углавном у лексичким и синтаксним структурама. Овај образац одражава изазове који произилазе из структурних разлика, као што је персијски ред речи SOV (субјекат-објекат-глагол), који се разликује од српског. Ортографске грешке на различитим нивоима знања додатно истичу потешкоће са персијским писмом, посебно у избору сугласника и изостављању или замени самогласника, што су проблеми повезани са карактеристикама персијског писма као што су бројне форме фонема и неозначени кратки самогласници. Аутор доноси примере за све ове грешке и објашњава их детаљно. Коришћење анализа из овог корпуса истиче значај података о ученицима за унапређење наставних стратегија и образовних материјала.

4. SAFARI, S. (2024). Language, Conceptualization, and Cultural Linguistics: The Tole of Culture in the Formation of Cognitive Schemas in Languages. *Гласник Етнографског института САНУ*, 72(1), 79-98. DOI: 10.2298/GEI2401079S (M23)

У овом раду аутор истражује међусобну повезаност језика, културе и когниције, наглашавајући улогу социо-лингвистике у откривању начина на који језик одражава културне норме, вредности и уверења. Лингвисти који се баве овим истраживањем настоје да опишу како језик представља и артикулише концепте као што су шематизација и категоризација, који су дубоко укореењени у културном контексту. Теоријски део рада пружа преглед кључних концепата културне лингвистике, са посебним акцентом на концептуализацији и културолошким шемама. Кроз студију случаја о персијском језику, рад истражује културне концептуализације као што су „учтивост“ и иранска пракса комплиментирања, Та'арроф, анализирајући како специфичне језичке карактеристике одражавају когнитивне шеме које су дубоко укореењене у иранској култури. Пошто је одражавање ова два феномена у иранској култури веома важно и пошто говорници персијског језика посвећују посебну пажњу употреби речи и језичких комбинација за изражавање комплимената и учтивости, аутор се бави њима и пружа бројне примере како би појаснио и представио ове функције у структури језика. Налази потврђују да култура значајно утиче на формирање и употребу језика, те да избор и употреба језичких облика служе као индикатори ових когнитивних шема.

5. SAFARI, S. & Mala-Imami, H. (2023). A Thematic and Structural Analysis of Tekhayyulāt: The Prominent Persian Poetry Collection By Naim Frasheri. *Science International Journal*, 2(4), 153-158. DOI: 10.35120/sciencej0204153s (M23)

У овом раду аутори се баве утицајем ширења ислама и појавом суфијских редова на Балкану, са посебним нагласком на ред бекташија, што је значајно допринело продору и развоју персијске књижевности у овом региону, нарочито у Албанији. Како корени бекташијског реда воде порекло из Хорасана у Ирану, а њихови суфијски дискурси су тесно повезани са персијским језиком, проучавање дела на персијском језику насталих у Албанији представља важан аспект разумевања духовне и књижевне баштине региона. Персијски језик и књижевност наставили су свој развој на Балкану, а бројни интелектуалци и суфијски аутори, попут Наима Фрашерија, користили су персијски као средство за изражавање духовних и књижевних идеја. Овај рад је усмерен на анализу Наимове персијске поезије из збирке *Техајјулат*, објављене 1885. године. У раду се примењује формалистички приступ, конкретно Личова теорија језичких отклона (1969), ради проучавања структуре и тема у његовим песмама. Истраживање показује да природа представља централну тему у његовој поезији, а да се његова лингвистичка вештина огледа у употреби фонолошких, лексичких и граматичких отклона, што потврђује његову способност да на персијском језику надахнуто изражава своја духовна и поетска размишљања.

6. SAFARI, S. & Bakiu, A. (2024). Selective and Annotated Bibliography of Classical Persian Literature Translated into Albanian. *FILOLOGJIA International Journal of Human Sciences*,

12(22-23), 268-277. DOI: 10.62792/ut.filologija.v12.i22-23.p2526 (M23)

У овом раду аутори истражују утицај персијске књижевности на Балкану, са посебним акцентом на њену повезаност са суфијском мишљу и улогу Османског царства у њеној дистрибуцији. Персијска књижевност, дубоко повезана са суфијском филозофијом, нашла је плодно тло за своје ширење на Балкану, уз помоћ присуства Османског царства. Оснивање суфијских редова у Албанији играло је значајну улогу у ширењу персијских мистичких текстова и превођењу значајних персијских класичних дела на албански језик. Ово истраживање има за циљ да каталогизује и анализира класична персијска књижевна дела која су преведена на албански и сачувана у библиотечким архивама. Систематским идентификовањем ових дела, рад истиче трајни утицај персијске књижевне традиције и културну размену између персијског говорног подручја и албанског говорног подручја. Аутори су користили мешовиту квантитативну и квалитативну методологију да анализирају обим и садржај одабраних преведених класичних персијских дела на албански језик. Кроз детаљне претраге регионалних библиотечких база података, као што су COBISS и Национална библиотека Албаније, студија идентификује кључна персијска дела преведена на албански језик. Значајни преводи су представљени и детаљно анализирани. Резултати истичу трајну популарност персијских књижевних и духовних класичних текстова у региону, са посебним акцентом на њихов превод на албански језик.

7. TAGHDIMI, S. & SAFARI, S. (2024). A Cross-cultural Study of Motif Semiotics in Iranian Qashqai and Serbian Pirot Kilims. *SCIENCE International Journal*, 3(4), 127-133. DOI:10.35120/sciencej0304127t (M23)

У овом раду, аутори истражују културну, уметничку и симболичку важност ћилима, наглашавајући њихову улогу изван обичних тепиха. Ћилими одражавају културна веровања, митове и баштину, чиме чувају идентитет заједнице кроз генерације. Студија се фокусира на ћилиме кашкајских номада из Ирана и оне из пиротског региона у Србији, користећи културно-семиотички оквир за анализу и поређење мотива из оба региона. Истраживање интегрише квантитативне и квалитативне методе, засноване на семиотичкој антропологији. Креиран је корпус од 80 слика ћилима, 40 из региона Кашкаја и 40 из Пирота, за потребе анализе. Студија категоризује и испитује мотиве на основу њихових когнитивних, симболичких и митолошких значења. Упркос заједничким утицајима који произлазе из миграција и интеракција са суседним регионима као што су Кавказ и Анатолија, различити културолошки контексти обликују мотиве у сваком региону. Резултати показују да кашкајски ћилими наглашавају природу, животиње и духовност, одражавајући номадску и мистичну баштину, док се пиротски ћилими фокусирају на геометријску апстракцију, културни идентитет и заштитне симболе. Аутори закључују да ткање ћилима представља снажан културни израз, који садржи и заједничке и јединствене елементе.

8. SAFARI, S. (2024). Lexical Collocations in Persian Dvandva Compounds and the Necessity of Teaching Them to Persian Learners. *Research in Teaching Persian Language and Literature*, 5(3). DOI: 10.48310/rplp.2024.16534.1153 (M52)

Овај рад истражује улогу лексичких колокација у учењу језика уопште, а посебно у персијском језику, наглашавајући како парови речи који се често појављују заједно формирају фиксне и значајне комбинације. Студија представља „двандва” конструкцију као специфичну врсту лексичке колокације у персијском језику, са циљем да побољша разумевање ових израза код нематерњих говорника. У овом раду, аутор представља нови модел за учење ових конструкција, заједно са евалуацијом тестова који процењују разумевање двандва колокација код српских и енглеских ученика персијског. Резултати показују да и српски и енглески ученици имају потешкоћа у разумевању оваквих персијских колокација, углавном због недостатка праксе и изложености језику. Међутим, уз примену новог модела, они могу лакше да разумеју персијске колокације. Ово указује на потребу за укључивањем „двандва” конструкција у наставне материјале за учење персијског језика код нематерњих говорника,

ради бољег разумевања, стицања речника и опште језичке флуентности.

9. SAFARI, S. & TAGHDIMI, S. (2023). *A Phonological Contrastive Analysis of Persian and Serbian, Anali Filološkog fakulteta*, Vol. 35, No. 1, pp. 121 – 136

DOI: <https://doi.org/10.18485/analiff.2023.35.1.8> (M51)

У овом раду аутори истражују важност упознавања одраслих ученика са кључним карактеристикама другог језика, као што су фонологија, морфологија, синтакса и семантика. Контрастивна анализа (КА) се приказује као користан алат за разумевање језичких сличности и разлика између персијског и српског језика. Иако оба језика припадају индоевропској језичкој породици, постоје значајне структурне разлике између њих. Рад се посебно бави фонолошким системима и обрасцима слогова персијског и српског језика, наглашавајући јединствене персијске фонеме који нису присутни у српском језику. Такође се истражују изазови са којима се суочавају српски ученици у изговарању ових специфичних звукова, а представљени су и примери фонолошких грешака идентификованих путем „Салам Фарси“ ученичког корпуса. Резултати истраживања су кључни како за истраживаче теоријске лингвистике, тако и за наставнике персијског језика који раде са српским ученицима. Овај рад лингвистички упоређује разлике између српског и персијског језика, попуњавајући празнину у постојећој литератури и пружајући драгоцене увиде у сложеност ова два језика.

10. SAFARI, S. (2019). The Salam Farsi Learner Corpus - Introducing the Error Tagging System.

Anali Filološkog fakulteta, 2018. - Vol. 30, No. 2, p. 249-263.

DOI: <https://doi.org/10.18485/analiff.2018.30.2.13> (M51)

У овом раду, аутор је представио систем бележења и означавања грешака у персијском ученичком корпусу, званом SFLC, као и анализу лингвистичких грешака на основу збирке писаних текстова сачињених од српских ученика персијског језика. У потпуности описује методологију успостављања ученичког корпуса у три главне фазе, а то су конструкција корпуса, предлагање система напомена о грешкама и развијање алатки и софтвера. Даље у овом раду, у потпуности су објашњени развој критеријума за дизајн корпуса, скуп грешака и алатки, и анализирани су резултати грешака српских студената који уче персијски језик.

11. SAFARI, S. (2018). Iranian Libraries Along the Silk Road. *MELISSA - Museums, Ethics, Library and Information Science, Studies, Archives*, Vol. 17/1 (2018) p. 41-47. DOI: [10.18485/melissa.2018.17.1.ch4](https://doi.org/10.18485/melissa.2018.17.1.ch4) (M53)

Аутор је размотрио историју библиотеке и библиотекарства у Ирану и представио нову класификацију на основу три историјска периода иранских библиотека: пре појаве ислама, после појаве ислама и у савременом добу. За први период он објашњава да је, на основу докумената, у Ахеменидском царству библиотека палате Ападана бројала на хиљаде глинених таблица, коришћених као медиј за писање, што би могло указати на стару традицију иранског библиотекарства. Најпознатија библиотека старе Персије припадала је академији Гондишапур (*Gondishapur*), такође познатој и као Џондишапур (*Jondishapur*) Универзитет, у области Сасанидског царства. За други период, аутор касније описује библиотеке након ширења ислама у Ирану, које су у главном осниване у исламским школама, као што су: *Nezamiyeh*, *Madrese*, *Beyt Al-hekme*, итд. Већина тих библиотека била је позиционирана у градовима у којима се налазила главна рута Пута свиле. И на крају, размотрио је развој библиотека и библиотекарства у данашњем Ирану који је ту позицију, коју данас има, заузео након 1960-их.

12. SAFARI, S. (2018). The Persian Learner Corpus: Introducing Design Criteria, Annotation and the Corpus Tools. In M. Monshi-Zadeh, G. Modarresi Qavami, & H. Tafangdar (Eds.), *Papers for the*

10th International Conference on Linguistics (pp. 251-263). Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. ISBN 978-964-2173-79-2. **(M33)**

Аутор је настојао да прикаже нову методологију за развој персијског ученичког корпуса засновану на карактеристикама персијског језика. Он предлаже три скупа критеријума за дизајн корпуса, и то: критеријуме за успостављање корпуса (тип корпуса, сврха, приступ, репрезентативност, корисници и сл.), критеријуме који се тичу података (врста података, тип задатака, жанр), и критеријуме учења (матерњи језик, ниво знања, циљни језик). Аутор такође истиче значај прикупљања и означавања „мета-података (мета дата)“ и предлаже две врсте мета-података у корпусу: „мета-подаци о ученицима“ и „мета-подаци о подацима“. У наставку излаже начин проналажења и означавања грешака ученика персијског језика на основу морфолошких, синтаксичких и правописних грешака. На крају предлаже неке посебне алате који би требало да се интегришу у софтвер за рад са корпусом.

13. SAFARI, S. & JOVANOVIĆ, M (2017). The Persian Manuscripts at the University Library Svetozar Markovic. In *Proceedings of the International Conference on Persian Manuscripts in the Balkans and Central Europe*: Sofia University. **(M33)**

Овај рад приказује 13 персијских рукописа који су сачувани у Универзитетској библиотеци Светозар Марковић у Београду. Аутори су размотрили историју Универзитетске библиотеке и тада представили збирку оријенталних рукописа у самој библиотеци. Тамо се налази укупно 686 рукописа на три језика (арапском, турском и персијском), од којих је већина (525 рукописа) на арапском, а само 13 рукописа је пронађено на персијском (2 Бахаристан-и Џами, 3 Диван-и Хафиз и остатак из различитих категорија). Већина персијских рукописа датира из периода од 13. до 18. века, а главне теме су суфизам и исламски мистицизам. Аутори су сваки рукопис представили са референцом у дигиталној библиотеци и описом физичког стања рукописа.

14. SAFARI, S. (2016). The Learner Corpus: Basics, Methodology, and Construction. In A. Mirzai (Eds), *Papers of the 2nd National Conference on Corpus Linguistics*, Iran Linguistics Association, in cooperation with the Institute for Humanities and Cultural Studies, World Islamic Science Citation Center, Nevis Parsi Publication, Tehran, Iran. ISBN: 978-600-7030-34-9. **(M63)**

Аутор у овом раду представља ново интердисциплинарно поље “истраживања ученичког корпуса” и покушава да одговори на питање како развити ученички корпус да буде одговарајуће осмишљен за персијски језик. Аутор објашњава да, с обзиром да дизајнирање и формирање персијског ученичког корпуса није развијено у персијском језику, спровођење истраживања у овом пољу је неопходно, и стога, аутор покушава да уведе главне принципе и методологију у учење персијског ученика. Један део рада посвећен је представљању развоја ученичког корпуса у другим језицима, нарочито у енглеском и француском, на чему се заснива главна литература дизајнирања и коришћења ученичког корпуса. У другом делу, он објашњава методологију у формирању персијског ученичког корпуса у 3 фазе. Прва фаза је формирање корпуса и то подразумева сакупљање сировог материјала, чишћење тог сировог материјала и њихово претварање у податке, преписивање и прављење базе података, друга фаза је означавање података који садрже постављање шеме напомена, развијање система за означавање грешака и стварање одговарајућег скупа ознака (tagset). Трећа фаза је развијање софтвера и алата за напомену, претраживање, филтрирање и приказивање резултата.

15. SAFARI, S. (2016). Developing The Persian Learner Corpus: A Pressing Need for Teaching Persian. In M. Hosseinimasum and Sharifi (Eds), *Papers of the 3rd National Conference on Corpus Linguistics*, Mashhad: Ferdowsi University. 89-110. **(M63)**

Аутор објашњава да се корпус у лингвистичком истраживању подразумева као средство или методологија за анализирање објективних података и стога би ученички корпус такође

могао бити употребљен за рад са стварним/објективним примерима језика. Он дели језички ученички корпус у две главне класификације, попут „едукативни корпус” и „ученички корпус”. Прва је осмишљена да подучава језик обезбеђивањем аутентичних материјала које би ученици могли лако да пронађу и да разумеју адекватну употребу језика. Међутим, превасходно је корпус коришћен за проналажење ученичких грешака у одређеним доменима. Будући да у подучавању странаца персијском језику не постоји такав корпус (нити едукативан, нити ученички), аутор истиче значај развијања тих лингвистичких врста средстава и методологије које би могле да утичу на развој бољег подучавања/учења садржаја. Рад приказује неке примере из других језика о томе како би требало развити те две врсте корпуса и учинити их прилагодљивим за персијски језик.

16. SAFARI, S. (2015). From Corpus Linguistics to the Learner Corpora. In A. Mirzai (Eds), *Papers of the 1st National Conference on Corpus Linguistics*, Iran Linguistics Association, in cooperation with the Institute for Humanities and Cultural Studies, World Islamic Science Citation Center, Nevise Pars Publication, Tehran, Iran. ISBN: 978-600-7030-219. (M63)

Аутор је извршио поделу овог рада на два дела; у првом делу разматра литературу креирања и употребе ученичког корпуса у лингвистичке сврхе. Класификује развој корпуса у 4 генерације, од раних векова (који су се називали практичним корпусима, попут речника), након 1960-их када су компјутери били у употреби, и касније када је интернет коришћен у развијању језичког корпуса. У другом делу рада, аутор приказује покушај у развијању језичког корпуса у персијском који се назива ПЛЦ (PLC). Тај корпус представља збирку од 150 текстова ученика персијског језика са различитим језичким пореклом у Ирану, и развијен је у пет етапа. Софтвер који је у употреби забележен је као (C#) како би се направио „регуларан израз” са РСРЕД (RSRED) софтвером. Резултати показују да постоје велике разлике између грешака ученика персијског језика са одређеним пореклом првог језика, као на пример, док су кинески ученици имали честе грешке у „синтактичком изостављању”, индијски ученици су имали честе грешке у „синтактичком додавању”. Стога, аутор закључује да овај корпус приказује значај развијања ученичког материјала на основу анализе грешака и порекла првог језика.

Оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама:

У протеклом изборном периоду, др Саид Сафари изводио је наставу на ОАС на следећим предметима: Савремени персијски језик П1 – П4 (стара акредитација), Историја иранске цивилизације, Увод у персијску књижевност, Увод у иранске језике, Основи персијског језика П1– П4. На МАС је изводио и изводи наставу из предмета Културна историја Ирана и Увод у класичну персијску књижевност, а на ДАС из предмета Савремени правци у персијској књижевности. Увидом у приложене оцене педагошког рада на наведеним предметима у текућем изборном периоду, комисија констатује да се оцене кандидаткињиног педагошког рада крећу у распону од 4,55 до 5,00.

Рецензентска и уредничка активност

Др Саид Сафари је члан уредничког одбора часописа Research in Teaching Persian Language and Literature Education (<https://rpllp.cfu.ac.ir/>), научног академског часописа који издаје Универзитет Фархангијан и који је евидентиран од стране Министарства науке, истраживања и технологије Ирана. Он је обављао рецензентске активности за часописе као што су Зборник радова Филозофског факултета у Приштини (https://fifa.pr.ac.rs/zbornik_radova_filozofskog_fakulteta_u_pristini), Folia Linguistica et Litteraria Филолошки факултет Универзитета Црне Горе (<https://folia.ucg.ac.me>), Slavistički komitet (<https://slavistickikomitet.ba>), Journal of Teaching Persian to Speakers of Other Languages

(JTPSOL) (<https://jtpsol.journals.ikiu.ac.ir/>) и Research in Teaching Persian Language and Literature Education (<https://rpllp.cfu.ac.ir/>). Од 2020. године, учествује на пројекту сертификације теста познавања персијског језика (PLPT) који организује Фондација Сади.

Менторство при изради мастер радова и чланства у комисијама

На МАС др Саид Сафари био је ментор за укупно 2 завршна рада, као и члан 2 комисије за одбрану завршних радова на Филолошком факултету у Београду и на Факултету персијске књижевности и страних језика Универзитета Алама Табатабаи у Техерану.

Учешће на научним скуповима и предавања по позиву

Учествовао је на више међународних конгреса у земљи и иностранству (видети библиографију и објављене радове са домаћих и страних конференција).

По позиву Факултета за азијске и блискоисточне студије Универзитета у Кембриџу, др Саид Сафари је 15. децембра 2023. године одржао радионицу посвећену корпусу ученика персијског језика у настави персијског као страног језика (TPSOL). Ова радионица је организована за професоре персијског језика са различитих универзитета широм света (потврда приложена у материјалу).

Стручни допринос

Др Саид Сафари је увео и осмислио курикулуме нових предмета на ОАС, МАС и ДАС: Основи персијског језика П1 – П4, Увод у персијску књижевност и Увод у иранске језике (ОАС), Увод у класичну персијску књижевност и Културна историја Ирана (МАС), Савремени правци у персијској књижевности (ДАС). Од 2023. и 2024. године (и у току) организује и развија курс Међународне летње школе персијског језика на Филолошком факултету Универзитета у Београду (уз одобрење ННВ Филолошког факултета), која се одржава током јула. Развија курикулум за 90, односно 120 сати академске наставе, припрема наставне материјале и изводи наставу за студенте са страних универзитета.

Од 2021. године (и у току) организује пројекат издавања међународне сертификације за персијски језик (АМФА), чији је меморандум о сарадњи потписан између Филолошког факултета и Фондације Саади у Ирану.

Од 2016. године (и у току) координира програм међународне обуке персијског језика на летњем курсу у Техерану за студенте Филолошког факултета Универзитета у Београду, који се реализује у сарадњи са Фондацијом Сади. Бројни студенти са Филолошког факултета у Београду су до сада похађали ове курсеве у Ирану.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Размотривши приложену документацију, Комисија једногласно закључује да др Саид Сафари испуњава све научне, стручно-професионалне и педагошке услове предвиђене постојећим правним актима за избор у звање и на радно место ванредног професора за ужу научну област Оријенталистика, предмет Персијски језик и култура. Имајући у виду резултате које је др Саид Сафари постигао, залагање и занимање за научноистраживачки и стручни рад испољено у претходним годинама, али и његово вишегодишње искуство у настави персијског језика, Комисија са изузетним задовољством предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати овај извештај и предложи Већу научних

области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду да **др Саида Сафарија** **изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Оријенталистика, предмет Персијски језик и култура.**

У Београду, . године

КОМИСИЈА:

др Ема Петровић, редовни професор
председник Комисије
Филолошки факултет Универзитета у Београду

др Слободан Илић, редовни професор
Near East University Nicosia Cyprus

др Драгана Ђорђевић, ванредни професор
Филолошки факултет Универзитета у Београду